

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wojciechowski

w sprawie ze skargi M.T.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
|w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Szczecinie w sprawie
o sygn. III AUz 67/24

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w
dniu 12 czerwca 2025 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

W pismach z 29 kwietnia 2025 r. (data stempla pocztowego k. 4 i 13 akt I NSP 202/25) M.T. (dalej: „skarżąca”) wniosła o stwierdzenie przewlekłości postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Szczecinie w sprawie o sygn. akt III AUz 67/24 (sygn. akt Sądu Okręgowego w Szczecinie VI U 666/23).

Sąd Najwyższy, zważył co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), strona może wnieść skargę o

stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

W myśl art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie. Skarga na przewlekłość przede wszystkim ma za zadanie eliminowanie i zapobieganie przewlekłości przez dyscyplinowanie sądu *meriti* do podejmowania terminowych i właściwych czynności prowadzących do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że skarga na przewlekłość postępowania wniesiona już po jego prawomocnym zakończeniu nie może odnieść skutku i jest niedopuszczalna, chyba że dotyczy postępowania przed Sądem Najwyższym (zob. uchwała siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 28 marca 2013 r., III SPZP 1/13; postanowienia Sądu Najwyższego: z 12 sierpnia 2014 r., III SPP 159/14, z 10 czerwca 2014 r., III SPP 110/14; z 3 września 2019 r., I NSP 73/19; z 12 października 2023 r., I NSP 204/23, z 4 września 2024 r. I NSP 224/24).

Skarga na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w niniejszej sprawie została wywiedziona już po prawomocnym zakończeniu postępowania postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 14 lutego 2025 r. sygn. III AUz 67/24 i z tej przyczyny jest niedopuszczalna. Wyżej wskazanym orzeczeniem Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie skarżącej na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 5 kwietnia 2024 r. sygn. akt VI U 666/23 w przedmiocie odrzucenia odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w Szczecinie z 24 marca 2023 r. Nr [...].

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd Najwyższy na podstawie art 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, orzekł jak w sentencji postanowienia.

[r.g.]

